

ring werd opgezonden naar dit museum en spoedig kwam er bericht terug met de gegevens, die daar bekend waren. Het exemplaar van *Turdus merula* was geringd op 28 Febr. 1954 „as adult bird” te Sagndal (58° 24' N — 6° 23' E) prov. Rogaland, S.W. Norway.

De data vergelijkende zou men bijna concluderen, dat deze Merel het vorige jaar (winter 1953-'54) in Noorwegen was gebleven, terwijl hij afgelopen winter wel uit het noorden is weggetrokken. Hij had zich bovendien geheel bij de merelbevolking van zijn winterkwartier aangesloten en leefde mee bij de voederplaatsen en in de tuinen van de villa's in de buurt. Daar het bovendien al vrij ver in het voorjaar was, toen hij zich doodvloog (23 Maart) en er zich hier al veel merelpaartjes hadden gevormd, is de conclusie, dat hij zich hier blijvend zou hebben gevestigd niet eens erg voorbarig.

JAC. BOUMA.

Melkiefhebbers. Na de mezen, de mussen!
Uit oogpunt van detailbestuderingen van het gedrag van vogels acht ik het volgende van groot belang, mede in verband met de georganiseerde bestudering van de oorspronkelijke „Engelse” methode van de mezen om capsules van melkflessen stuk te pikken.

Toen dit laatste geval in een gesprek werd aangesneden, deelde de heer A. Ploeger te Alphen a/d Rijn mij mee, dat iets dergelijks zich nu meer dan een jaar lang aldaar voordoet met mussen. Hij merkte het vorige jaar op, dat mussen een melkkar volgden. Bij het tappen van de melk vielen telkens enkele druppels op de straat. Enkele mussen haastten zich na het weggrijpen van de wagen, deze druppels te consumeren op de manier, waarop zij water drinken.

Hij nam de proef op de som, door de melkboer te verzoeken iets meer melk te storten, zodat hij het geval beter kon zien. Thans is het geval regel.

Het schijnt mij toe, dat de mussen er toe hebben kunnen komen, doordat zij de witte melk-

druppels voor k...

Hij nam de proef op de som, door de melkboer te verzoeken iets meer melk te storten, zodat hij het geval beter kon zien. Thans is het geval regel.

Het schijnt mij toe, dat de mussen er toe hebben kunnen komen, doordat zij de witte melk-

druppels voor k...

Een opwindende dag voor een pimpelmezenpaartje. Vorig jaar, één dag nadat een nestkast in een pruimeboom van mijn stadstuinje was opgehangen, beschouwde een pimpelmezenpaartje het houten woninkje reeds als hun bezit. Er werd wel is waar een keer door twee mannetjes, onder rustige belangstelling van onze zwarte kater, om gevochten, maar verder vlotte alles uitstekend en vlogen met Pinksteren de jongen uit. Tot de eerste koude-inval van dit jaar werd geen mees meer gezien; toen kwamen zij op het wintervoer, maar schonken geen aandacht aan de nestkast.

De pruimebomen moesten er uit en op een Zaterdagmiddag was in een half uur tijd hun lot bezegeld, niet zonder protest van het pimpelmezenpaartje. De nestkast, die geen nestmateriaal of excrementen bevatte, kreeg een andere plaats op enkele meters afstand tegen een schuurtje.

De volgende morgen was er een hevige opwinding. Het mezenpaar vloog af en aan uit de aan mijn tuin grenzende boomgaard naar de appelboom van de buurman, wipte van tak tot tak, draaide onrustig rond, terwijl het mannetje met opgerichte kuif schetterde. Even daarna vloog hij op een antennedraad en vervolgens in de richting van de plaats waar de nestkast in de nu verdwenen pruimeboom gehangen had, hield tijdens dit aanvliegen even in, fladderde hevig stilstaande in de lucht precies op de plek waar de vliegopening van de nestkast zich had bevonden en schoot daarna boomgaard in.

Dit vliegen en fladderen, waarbij de aanvliegroute als vorig jaar bij het verzorgen der jongen werd gevolgd, herhaalde zich verscheidene malen.

Met spanning zagen wij dit aan, doch geen half uur later was de nestkast teruggevonden. Toen hebben zij hun vreugde geuit door vanuit de struiken, vanaf het dak van het schuurtje samen aan en af te vliegen en in de vliegopening te hangen. Hierna keerde de rust weer.

Pas dagen later begon het wijfje nestmateriaal

Met spanning zagen wij dit aan, doch geen half uur later was de nestkast teruggevonden. Toen hebben zij hun vreugde geuit door vanuit de struiken, vanaf het dak van het schuurtje samen aan en af te vliegen en in de vliegopening te hangen. Hierna keerde de rust weer.

Pas dagen later begon het wijfje nestmateriaal